

Hanne Julie Johansen

Stevns Klint er et tilbagevendende motiv for Hanne Julie Johansen. Hun bor i området og går ofte ture langs denne del af kystlinien, som strækker sig over 22 km. Det skiftende lys på vandet, himlen, stranden og kridtlagene i klinten er en konstant inspiration for hendes malerier. Nu hvor hun har malet dette velkendte motiv i så mange år, kan hun også bruge det som basis for afprøvning af nye teknikker og nye farver og farvesammensætninger som et alternativ til at lave simple farveprøver. Motiverne fra Stevns Klint er også efterspurgt i lokalområdet: i 2016 blev hun udpeget som billedkunstner til Stevns Klint Verdensarvspartner.

Hanne Julie Johansen har altid malet og tegnet. Hendes far var teknisk tegner, og der var nem tilgang til materialer i barndomshjemmet. Det var naturligt for familien at både læse og tegne sammen, men det blev alligevel undervisning, hun ville arbejde med. Hun valgte en vej, hvor hun kunne kombinere pædagogikken med det kreative og blev på et tidspunkt børnehavepædagog. Senere var hun som leder af et fritidshjem for handicappede børn og unge med til at fokusere på børnenes individuelle udvikling med de ressourcer, hver især havde. Denne tilgang tog hun med sig, da hun efter en yderligere uddannelse til lærer kom til at arbejde med voksne, som også havde udfordringer. Hun mener, det er vigtigt, at alle gennem kreative aktiviteter kan få mulighed for at udtrykke sig på en personlig måde uden hensyntagen til, om resultatet er "rigtigt" eller "forkert". Det er vigtigere at bruge sig selv og finde glæden ved selve processen.

I Køge Arresthus fik Hanne Julie Johansen til opgave at undervise de indsatte i bl.a. dansk og samfundsfag som et led i en resocialisering af dårligt uddannede kriminelle. De fleste var meget motiverede unge og voksne, der kom fra dårlige og understimulerede kår, og det var et givende job for hende. Situationen og arbejdsmiljøet ændrede sig, da bandekriminalitet og narkoafhængighed blev normen, så hun søgte andre veje. Hun havde en årrække med undervisning på en sprogskole for indvandrere og flygtninge. Kommunikationen kunne være svær uden et fælles sprog, så ofte blev der kommunikeret via tegninger eller undervisningsmateriale, som hun selv havde udformet. Hun har også i en periode arbejdet som redaktør for et tegneserieforlag. Hun sad ofte om natten og sammensatte sider i tegneseriealbums, hvor hun tegnede, lavede layout, oversatte og skrev tekster. Dengang foregik det alt sammen i hånden - uden computer.

Første gang hun stødte på akvarel som kunstart var da hun som 18-årig meldte sig på et aftenskolehold ledet af kunstneren Kristian Begtorp, som siden er blevet en god ven. Han introducerede hende til en impressionistisk penselteknik. Siden hen har hun hentet inspiration på kurser hos kendte internationale og nordiske akvarelmalere såsom Alvaro Castagnet, Anna Törnquist, Anders Wallin og Lars Eje Larsson, og hun synes, det er vigtigt fortsat at blive inspireret på kurser og workshops. I midten af 1980'erne blev hun introduceret til *Nordiska Akvarellsällskapet* og har været medlem siden. I samme periode kom hun også med i de lokale kunstnergrupper *KAM* (Køge

Amatør Malere) og $CaCO_3$ (Calciumcarbonat) på Stevns. Nu om dage deltager hun i *Åbne Ateliærdøre Stevns*, hvor områdets kunstnere inviterer til åbent hus en gang om året.

Igennem alle årene har Hanne Julie Johansen arbejdet med andre medier, blandt andet olie, akryl og skulptur. Som regel koncentrerer hun sig om én kunstform ad gangen over en periode. Hun har gennem tiden desuden påtaget sig forskellige tegneopgaver såsom illustrationer til lærerforeningens kredsblad samt logo og annoncer til den lokale biograf, som hun sammen med andre frivillige var med til at genoprette. Det var derfor oplagt for hende at gå ind i styrelsesarbejde for NAS, da hun blev spurgt om dette. Hendes mål er at være med til at udbrede kendskabet til akvarel som medie og få flere mennesker til at opdage glæden ved at udtrykke sig. Der er dog stadig mere tid til maleriet, efter at hun er holdt op med at undervise andet end lejlighedsvist.

Hun har ofte grejet med sig på ture og rejser og laver skitser og tager fotos til senere inspiration. Selvom billederne ofte vil være frie fortolkninger, er det vigtigt for hende at have stået foran motivet og have "haft det i hænderne". Nogle af billederne gengiver hun forholdsvis nøjagtigt, andre gange vil hun fabulere frit og eksperimentere - særligt hvis det er et velkendt motiv. Hun mener, det er vigtigt ikke at pålægge sig selv restriktioner og regler, men at man skal være åben overfor at gå nye veje for at få et billede til at fungere. Hun er ikke bange for at fejle eller for at afprøve grænser. Hendes nysgerrighed og lyst til at eksperimentere får hende også til at samle på jord, kridt, ler m.v. til egen fremstilling af farver. Hun synes, det giver en ekstra dimension i maleriet, og samtidig er der gode minder ved den rejse eller den gåtur, hvor hun har samlet pigmentets grundmaterialer, mens hendes mand har ledt efter fossiler og fortidslevn i jorden.

Hanne Julie Johansen blev for nylig spurgt af en kunstinteresset veninde, om hun ikke havde fortrudt, at hun ikke valgte kunstnervejen fra starten. Hun måtte svare, at det gjorde hun ikke. Hun tænkte over, at hendes valg undervejs var naturlige konsekvenser af tidligere valg, som gennemgående har været præget af nysgerrighed og ønsket om at erhverve sig mere viden inden for de områder af undervisningen, som hun har varetaget. Begejstringen for at formidle væsentlige emner har altid været en stor drivkraft, og undervejs har hun mødt mange gode kolleger og haft skønne oplevelser i samspejlet med eleverne, hvilket har givet hende inspiration og indsigt, som hun kunne bygge videre på. Det har igennem årene været muligt for hende at kombinere kunstinteressen med arbejde og familieliv, og hun nyder i dag at kunne dyrke kunsten på fuld tid.

Marianne Gross